

לחש לעין הרע

לחש נגד עין הרע, ממזון רבינו החיד"א זיע"א, כפי שכתבה בספרו "עבודת הקודש", בזו הלשון: לחש לעין הרע בדוק ומנוסה

משביע אני עליכם כל מין עינא בישא, עינא אוכמא, עינא צרובא, עינא תכלתא, עינא ירוקא, עינא ארוכה, עינא קצרה, עינא רחבה, עינא צרה, עינא ישרה, עינא עקומה, עינא עגולה, עינא שוקעת, עינא בולטת, עינא רואה, עינא מבטת, עינא בוקעת, עינא שואבת, עינא דדכורא, עינא דנוקבא, עינא דאיש ואשתו, עין דאשה ובתה, עינא דאשה וקרובתה, עין דבחור, עין דזקן, עין דזקנה, עין דבתולה, עין דבעולה, עין דאלמנה, עין דנשואה, עין דגרושה, כל מין עינא בישא שיש בעולם שראתה והביטה ודברה בעין הרע על פב"פ, גזרנא ואשבענא לכוון בההוא עינא עילאה, עינא קדישא, עינא חדא, עינא חנוורא, עינא דאיהי חנוור גו חנוור, עינא דכליל כל חנוור, עינא דכלא ימינא, עינא פקיהא, עינא דאשגחותא תדירא, עינא דכלא רחמי, עינא דאיהי רחמי גו רחמי, עינא דכליל כל רחמי, עינא דלית עלה גבניני, עינא דלא אדמיך ולא נאים, עינא דכל עיניו בישין אתפפין ואתטמון גו כיפין מן קדמוהי, עינא דנטיר לישראל פדכתיב הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, וכתיב הנה עין יי אל יראיו למיחלים לחסדו, בההיא עינא עילאה גזרית ואשבעית עליכון כל מין עינא בישא, שתסורו ותערקו ותברחו ותרחיקו מעל (פלוגית בן פלוגית – שם האדם עליו אומרים את הלחש ושם אמו) ומעל כל בני ביתו, ולא יהיה לכם פח לשלוט ב(פלוגית בן פלוגית – שם האדם עליו אומרים את הלחש ושם אמו) ובכל בני ביתו, לא ביום ולא בלילה, לא בהקיץ ולא בחלום, ולא בשום אבר מרמ"ח אבריו, ולא בשום גיד משס"ה גידיו (כשאומרים את הלחש על אשה, אומרים: ולא בשום אבר מאבריה, ולא בשום גיד מגידיה), מהיום ולעולם. אמן נצח סלה ועד.

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובני סלה.

ישב בסתר עליון בצל שדי תלונן. אמר לני מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו. כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות. באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו. לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם. מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים. יפל מצדך אלה ורבה מימינך אליך לא יגש. רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה. כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך. לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרנ באהלך. כי מלאכיו יצנה לך לשמרך בכל דרכיך. על פפים ישאונך פן תגף באבן רגלך. על שחל ופתן תדרך תרמס פכיר ותנין. כי בי חשק ואפלטתו אשגבהו כי ידע שמי. יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו. אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי.